

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก

พระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 367)
พ.ศ.2543

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ.2543
เป็นปีที่ 55 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มบางกรณี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 221 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 3(1) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ.2496 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 367) พ.ศ.2543”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 3 ทวิ แห่งพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 311) พ.ศ.2540

“มาตรา 3 ทวิ ให้ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการนำเข้า หรือการขายทองคำ ทองคำขาว ทองขาว เงิน และพลาตตินั่ม เฉพาะที่ยังมิได้ประกอบขึ้นเป็นทองรูปพรรณของผู้ประกอบการจดทะเบียน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด”

ผู้รับสนองราชโองการ

นายชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับการนำเข้า หรือการขายทองคำ ทองคำขาว ทองขาว เงิน และพลาตตินัม ซึ่งเป็นวัตถุดิบในการผลิตทองรูปพรรณ หรือของรูปพรรณ หรือใช้เป็นส่วนประกอบในการผลิตอัญมณีที่เป็นเครื่องประดับ หรือของรูปพรรณ เพื่อเป็นการส่งเสริมการส่งออกอุตสาหกรรมอัญมณี และเครื่องประดับ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ร.จ.ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 117 ตอนที่ 73 ก วันที่ 1 สิงหาคม 2543)

**ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 106)**

**เรื่อง กำหนดลักษณะ และเงื่อนไข ค่าตอบแทนที่ไม่ต้องนำมารวมคำนวณมูลค่าของฐานภาษี
ตามมาตรา 79 (4) แห่งประมวลรัษฎากร**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 79 (4) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ.2534 อธิบดีกรมสรรพากร โดยอนุมติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กำหนดลักษณะ และเงื่อนไขค่าตอบแทนที่ไม่ต้องนำมารวมคำนวณมูลค่าของฐานภาษี ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (14) ของข้อ 2 แห่งประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 40) เรื่อง กำหนดลักษณะ และเงื่อนไขค่าตอบแทนที่ไม่ต้องนำมารวมคำนวณมูลค่าของฐานภาษี ตามมาตรา 79 (4) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 26 สิงหาคม พ.ศ.2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 103) เรื่อง กำหนดลักษณะ และเงื่อนไขค่าตอบแทนที่ไม่ต้องนำมารวมคำนวณมูลค่าของฐานภาษี ตามมาตรา 79(4) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2543

“(14) มูลค่าของทอกรูปพรรณที่ขายเป็นจำนวนเท่ากับราคาของรูปพรรณที่สมาคมค้าทองคำประกาศรับซื้อคืนในวันที่ขายทอกรูปพรรณ ทั้งนี้เฉพาะผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประกอบกิจการขายทอกรูปพรรณ ซึ่งมีใบอนุญาตค้าของเก่าตามกฎหมายว่าด้วยการค้าของเก่า และใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินออกใบรับมาตรา 105 แห่งประมวลรัษฎากร ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

ทอกรูปพรรณตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า ทองคำที่ทำสำเร็จเป็นเครื่องประดับกาย เครื่องแต่งกาย ของชำร่วย หรือสิ่งของต่าง ๆ ที่มีไว้เพื่อโชว์ ทั้งนี้ ต้องไม่มีอัญมณีประกอบอยู่ด้วย

ทอกรูปพรรณตามวรรคสอง หมายความว่ารวมถึงน้ำหนักที่สามารถคำนวณราคาซื้อคืนได้ตามส่วนของราคาของรูปพรรณที่สมาคมค้าทองคำประกาศรับซื้อคืน”

ข้อ 2 ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ประกอบกิจการขายทอกรูปพรรณอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้มีผลใช้บังคับ จะต้องดำเนินการเพื่อใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินออกใบรับภายในวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ.2544

ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน พ.ศ.2543 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ.2543

ร้อยเอก สุชาติ เชาววิศิษฐ

(สุชาติ เชาววิศิษฐ)

อธิบดีกรมสรรพากร

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข สำหรับการนำเข้าหรือการขายทองคำ เฉพาะที่ยังมิได้ประกอบขึ้นเป็นทองรูปพรรณหรือของรูปพรรณของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่จะได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 3 ทวิ แห่งพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 311) พ.ศ.2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 367) พ.ศ.2543 อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข สำหรับการนำเข้าหรือการขายทองคำ เฉพาะที่ยังมิได้ประกอบขึ้นเป็นทองรูปพรรณหรือของรูปพรรณของผู้ประกอบการจดทะเบียน ที่ จะได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 82/3 แห่งประมวลรัษฎากร ที่มีความประสงค์จะได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มจากการนำเข้าหรือการขายทองคำ เฉพาะที่ยังมิได้ประกอบขึ้นเป็นทองรูปพรรณหรือของรูปพรรณต้องแจ้งการประกอบกิจการค้าทองคำต่ออธิบดีกรมสรรพากรตามแบบแจ้งการประกอบกิจการค้าทองคำตามแบบที่แนบท้ายประกาศนี้ โดยยื่นผ่านสรรพากรพื้นที่ สรรพากรจังหวัด หรือสรรพากรจังหวัด (สาขา) ในท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง มีสถานประกอบการหลายแห่ง ให้แจ้งการประกอบกิจการค้าทองคำเป็นรายสถานประกอบการทั้งนี้ไม่ว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวจะได้รับอนุมัติให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีรวมกันหรือไม่ก็ตาม โดยยื่นผ่านสรรพากรพื้นที่ หรือสรรพากรจังหวัด หรือสรรพากรจังหวัด (สาขา) ในท้องที่ที่สถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่

ข้อ 2 ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่แจ้งความประสงค์ตามข้อ 1 จะต้องเป็นผู้นำเข้าหรือขายทองคำ เฉพาะที่ยังมิได้ประกอบขึ้นเป็นทองรูปพรรณหรือของรูปพรรณ โดยทองคำดังกล่าวต้องมีน้ำหนักเนื้อทองไม่น้อยกว่าร้อยละ 96.5

ข้อ 3 ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่แจ้งความประสงค์ตามข้อ 1 และมีการนำเข้าหรือขายทองคำตามข้อ 2 จะต้องมีเอกสารหรือหลักฐานดังนี้

(1) กรณีเป็นผู้นำเข้า จะต้องแสดงเอกสารหรือหลักฐานเกี่ยวกับการนำเข้าต่อเจ้าพนักงานศุลกากร ในเวลายื่นใบขนสินค้าเพื่อผ่านพิธีการศุลกากร และจะต้องมีเอกสารหรือหลักฐานจากผู้ขายในต่างประเทศว่า ผู้นำเข้าเป็นผู้ซื้อทองคำดังกล่าวจากผู้ขายในต่างประเทศ

(2) กรณีเป็นผู้ขายทองคำ จะต้องมีเอกสารหรือหลักฐานที่แสดงการเป็นสมาชิกของสมาคมที่เกี่ยวข้องกับการค้าทองคำหรืออัญมณี สมาคมใดสมาคมหนึ่ง

เอกสารหรือหลักฐานตาม (1) และ (2) จะต้องเก็บรักษาไว้ ณ สถานประกอบการของผู้ประกอบการจดทะเบียนพร้อมที่จะให้เจ้าพนักงานสรรพากรตรวจสอบได้

ข้อ 4 ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่แจ้งความประสงค์ตามข้อ 1 จะต้องจัดทำรายงานค้าทองคำตามแบบที่แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ 5 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน พ.ศ.2543 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 11 สิงหาคม 2543

ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ์

(สุชาติ เชาว์วิศิษฐ์)

อธิบดีกรมสรรพากร

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข สำหรับการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินออกใบรับ ตามมาตรา 105 แห่งประมวลรัษฎากร กรณีการขายทองรูปพรรณ ซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียนไม่ต้องนำมูลค่าของทองรูปพรรณที่ขายเป็นจำนวนเท่ากับราคาทองรูปพรรณ ที่สมาคมค้าทองคำประกาศรับซื้อคืนในวันที่ขายทองรูปพรรณ มารวมคำนวณ มูลค่าของฐานภาษี ตามมาตรา 79 (4) แห่งประมวลรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 79 (4) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 30) พ.ศ.2534 และข้อ 2 (14) ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 40) เรื่อง กำหนดลักษณะ และเงื่อนไข ค่าตอบแทนที่ ไม่ต้องนำมารวมคำนวณมูลค่าของฐานภาษีตามมาตรา 79 (4) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ.2543 อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข สำหรับการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินออกใบรับตามมาตรา 105 แห่งประมวลรัษฎากร กรณีการขายทองรูปพรรณ ซึ่งผู้ประกอบการจดทะเบียน ไม่ต้องนำมูลค่าของทองรูปพรรณที่ขายเป็นจำนวนเท่ากับราคาทองรูปพรรณที่สมาคมค้าทองคำประกาศรับซื้อคืนในวันที่ขายทองรูปพรรณ มารวมคำนวณมูลค่าของฐานภาษี ตามมาตรา 79 (4) แห่งประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งไม่ต้องนำมูลค่าของทองรูปพรรณที่ขายเป็นจำนวนเท่ากับราคาทองรูปพรรณที่สมาคมค้าทองคำประกาศรับซื้อคืนในวันที่ขายทองรูปพรรณมารวมคำนวณมูลค่าของฐานภาษี ตามมาตรา 79 (4) แห่งประมวลรัษฎากร จะต้องแจ้งการประกอบกิจการขายทองรูปพรรณต่ออธิบดีกรมสรรพากรตามแบบแจ้งการประกอบกิจการขายทองรูปพรรณที่แนบท้ายประกาศนี้ โดยยื่นผ่านสรรพากรพื้นที่ หรือสรรพากรจังหวัด หรือสรรพากรจังหวัด (สาขา) ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง มีสถานประกอบการหลายแห่ง ให้แจ้งการประกอบกิจการขายทองรูปพรรณเป็นรายสถานประกอบการ ทั้งนี้ไม่ว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวจะได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีรวมกันหรือไม่ก็ตาม โดยยื่นผ่านสรรพากรพื้นที่หรือ สรรพากรจังหวัด หรือสรรพากรจังหวัด (สาขา) ในท้องที่ที่สถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่

ข้อ 2 ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามข้อ 1 ต้องใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินออกใบรับตาม มาตรา 105 แห่งประมวลรัษฎากร

ใบรับตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ เป็นหน่วยเงินตราไทย และใช้ตัวเลขไทยหรืออารบิก และต้องมีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อ ชื่อย่อ หรือชื่อย่อของผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งออกใบรับ
- (2) เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งออกใบรับ
- (3) เลขรหัสประจำเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด
- (4) หมายเลขลำดับของใบรับ
- (5) วันเดือนปี และเวลาที่ออกใบรับ เว้นแต่เครื่องบันทึกการเก็บเงินชนิดไฟฟ้าที่มี ประสิทธิภาพต่ำและได้มาก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2537 ซึ่งไม่สามารถ บันทึกเวลาที่ออกใบรับได้
- (6) ชื่อ ชนิด ประเภท และจำนวนของทอกรูปพรรณที่จำหน่าย
- (7) ราคาขายทอกรูปพรรณซึ่งรวมค่ากำหนดแต่ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม
- (8) ราคารับซื้อคืนทอกรูปพรรณที่สมาคมค้าทองคำประกาศ
- (9) ผลต่างระหว่างราคาขายทอกรูปพรรณซึ่งรวมค่ากำหนดแต่ไม่รวมภาษีมูลค่า เพิ่มตาม(7) กับราคารับซื้อคืนทอกรูปพรรณที่สมาคมค้าทองคำประกาศตาม (8)
- (10) จำนวนภาษีมูลค่าเพิ่มที่คำนวณจาก (9)
- (11) จำนวนเงินที่รับสุทธิรวมภาษีมูลค่าเพิ่ม

ชื่อ ชนิด หรือประเภทของทอกรูปพรรณที่จำหน่ายตามวรรคสอง (6) จะบันทึกเป็น รหัสสินค้าก็ได้ แต่ต้องมีรหัสพร้อมค่าแปลเก็บไว้ ณ สถานประกอบการที่ใช้เครื่องบันทึกการเก็บ เงินดังกล่าว

ข้อ 3 เครื่องบันทึกการเก็บเงินตาม ข้อ 2 จะต้องมีคุณสมบัติอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(1) เป็นเครื่องบันทึกการเก็บเงินชนิดไฟฟ้า หรือชนิดคอมพิวเตอร์ก็ได้ แต่ไม่รวมถึง เครื่องบันทึกการเก็บเงินชนิดไฟฟ้าที่มีหัวพิมพ์ระบบ Drum Matrix

(2) เครื่องบันทึกการเก็บเงินต้องใช้กระดาษออกใบรับให้แก่ผู้ซื้อสินค้า และจะใช้ กระดาษขนาดเดียวกันเป็นสำเนาซ้อนกับใบรับตัวจริงก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องมีกระดาษเป็นม้วนต่อเนื่อง เพื่อบันทึกรายการประจำวันไว้ ซึ่งจะใช้เป็นสำเนาใบรับแทนกระดาษซ้อนใบรับก็ได้

(3) เครื่องบันทึกการเก็บเงินต้องสามารถออกใบรับ และสำเนาใบรับซึ่งมีรายการอย่างน้อยตามข้อ 2 เว้นแต่การบันทึกเลขรหัสประจำเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด และการบันทึกรายการวันเดือนปีไว้ในสำเนาใบรับ โดยอย่างน้อยต้องสามารถบันทึกเลขรหัสประจำเครื่องและวันเดือนปีไว้ในตอนต้นและตอนท้ายของกระดาษเป็นม้วนต่อเนื่องซึ่งบันทึกรายการประจำวันของแต่ละวัน โดยสำเนาใบรับจะไม่มีชื่อผู้ประกอบการจดทะเบียน และเลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากรก็ได้

(4) เครื่องบันทึกการเก็บเงินต้องสามารถออกใบรับที่แสดงหมายเลขลำดับของใบรับ โดยเรียงตามลำดับตัวเลขจนหมดทุกหลักก่อน จึงจะย้อนกลับมาเริ่มต้นใหม่ได้ เว้นแต่กรณีที่ จะทำให้ยอดขายสะสมเกินความสามารถของเครื่องบันทึกการเก็บเงิน และทำให้ข้อมูลสูญหาย ก็ให้ออกรายงานการล้างยอดขายสะสมและเริ่มเลขลำดับใหม่ได้ โดยให้หมายเหตุไว้ในม้วนกระดาษต่อเนื่องซึ่งบันทึกรายการประจำวันด้วย

(5) เครื่องบันทึกการเก็บเงินต้องสามารถออกรายงานสรุปรายละเอียดการขายสินค้าประจำวันได้

(6) เครื่องบันทึกการเก็บเงินต้องสามารถออกรายงานการล้างยอดขายสินค้าที่ออก จากเครื่องบันทึกการเก็บเงินทุกสิ้นวัน

ข้อ 4 ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามข้อ 1 ต้องยื่นคำขออนุมัติใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินในการออกใบรับ ต่ออธิบดีกรมสรรพากรตามแบบคำขออนุมัติใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินเพื่อออกใบรับและใบกำกับภาษีตามประมวลรัษฎากรสำหรับกิจการขายของรูปพรรณตามแบบที่แนบท้ายประกาศนี้ โดยยื่นผ่านสรรพากรพื้นที่ หรือสรรพากรจังหวัด หรือสรรพากรจังหวัด (สาขา) ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ แล้วแต่กรณี

กรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง มีสถานประกอบการหลายแห่ง ให้ยื่นคำขออนุมัติใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินในการออกใบรับเป็นรายสถานประกอบการ ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนดังกล่าวจะได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีรวมกันหรือไม่ก็ตาม โดยยื่นผ่านสรรพากรพื้นที่ หรือสรรพากรจังหวัด หรือสรรพากรจังหวัด (สาขา) ในท้องที่ที่สถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่

ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ต้องยินยอมให้เจ้าพนักงานสรรพากรเข้าไปติดเครื่องหมายแสดงเลขรหัสประจำเครื่องบนเครื่องบันทึกการเก็บเงิน ณ สถานประกอบการ

ข้อ 5 กรณีเครื่องหมายแสดงเลขรหัสประจำเครื่องบันทึกการเก็บเงินตามข้อ 4 ถูกเคลื่อนย้าย ถูกทำลาย สูญหาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ระงับการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินดังกล่าว และให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นคำร้องขอรับเครื่องหมายแสดงเลขรหัสประจำเครื่องบันทึกการเก็บเงินจากอธิบดีกรมสรรพากรทันที

ข้อ 6 กรณีเครื่องบันทึกการเก็บเงินชำรุดใช้การไม่ได้ เช่น เครื่องเสียหรือเครื่องขัดข้องชั่วคราวผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องจัดทำใบรับ ตามมาตรา 105 แห่งประมวลรัษฎากร ด้วยการเขียน โดยจะต้องประทับตราคำว่า “เครื่องขัดข้อง” ไว้ในใบรับที่ออกด้วยการเขียนด้วย

ข้อ 7 กรณีเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่ได้รับอนุมัติให้ออกใบรับตามมาตรา 105 แห่งประมวลรัษฎากร สามารถออกใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 และมาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากรได้ด้วย ให้ถือว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรให้ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินดังกล่าวเพื่อการออกใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 และมาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว

กรณีเครื่องบันทึกการเก็บเงินที่ได้รับอนุมัติให้ออกใบรับตามมาตรา 105 แห่งประมวลรัษฎากร ไม่สามารถออกใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 และมาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากร แต่ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีความประสงค์จะใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินดังกล่าว เพื่อออกใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 และมาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องยื่นคำขออนุมัติต่ออธิบดีกรมสรรพากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ 8 ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามข้อ 1 ต้องจัดทำใบกำกับภาษีตามมาตรา 86/4 หรือมาตรา 86/6 แห่งประมวลรัษฎากร แล้วแต่กรณี โดยต้องระบุข้อความอื่นไว้ในใบกำกับภาษี ทั้งนี้ ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากรซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 86/4 (8) และมาตรา 86/6 (7) แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ 9 ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามข้อ 1 ต้องจัดทำรายงานตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากร ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 87/1 แห่งประมวลรัษฎากร

ข้อ 10 ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามข้อ 1 ต้องจัดทำตารางราคาซื้อขายของรูปพรรณตามประกาศของสมาคมค้าทองคำ โดยมีรายการและข้อความอย่างน้อยตามแบบที่แนบท้ายประกาศนี้

ข้อ 11 ผู้ประกอบการจดทะเบียนตามข้อ 1 ต้องจัดทำป้ายแสดงข้อความว่า “ให้ขอใบกำกับภาษีทุกครั้ง” และวางไว้บนตู้สำหรับขายของรูปพรรณ ณ สถานที่ประกอบการ ในบริเวณที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย

ข้อ 12 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2543 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2543

ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ

(สุชาติ เชาว์วิศิษฐ)

อธิบดีกรมสรรพากร

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล	นางสาว ศศิธร ตรีตราพันธ์
วัน เดือน ปีเกิด	7 เมษายน 2510
ภูมิลำเนา	อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่
ประวัติการศึกษา	
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	โรงเรียนเมืองแพร่
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	โรงเรียนพิริยาลัย
ระดับอุดมศึกษา	บัญชีบัณฑิต สาขาการบัญชี มหาวิทยาลัยพายัพ
ประวัติการทำงาน	
2534 - 2536	เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี 3 ฝ่ายสืบสวนและตรวจสอบ สำนักงานสรรพากรจังหวัดแพร่
2536 - 2538	เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี 4 ฝ่ายสืบสวนและตรวจสอบ สำนักงานสรรพากรจังหวัดแพร่
2538 - 2539	เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี 5 ฝ่ายสืบสวนและตรวจสอบ สำนักงานสรรพากรจังหวัดแพร่
2539 - 2542	เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี 5 ฝ่ายตรวจปฏิบัติการ สำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงใหม่
2542 - ปัจจุบัน	เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี 6ว. ฝ่ายตรวจปฏิบัติการ สำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงใหม่